

Een verbazingwekkende Kerst

In vele opzichten lijkt Kerst heel voorspelbaar. Een boom uit het bos (of een kunstboom, net wat je wilt), en daar wat ballen en lichtjes in, uiteraard een kerstmenu volgens een huis aan huis verspreide glossy van een niet nader te benoemen supermarkt, niet te vergeten een bezoek aan de kerstdienst waar de gebruikelijke en zeer vertrouwde liederen over stille nacht tot en met Ere zij God worden gezongen, en ja, zo nog wat van die vertrouwde zaken. Maar stel je voor .....

Kerst anders?

Een hoogzoemend geluid, een onontkoombare ingreep. De Herodessen van vandaag worden in een oogwenk uit hun zwaar beveiligde paleis gerukt. De meest geavanceerde wapensystemen blijken speelgoed te zijn voor de plotseling oprukkende en alles overrompelende hemelbewoners (?). Het meest fantastische wapen is niets en de best beveiligde bunker is een kaartenhuis. Met niets in handen staan de machthebbers voor een Macht die ongekend en ongeëvenaard is. Ja, nu is het uit met alle onrecht en is de omwenteling van alles en iedereen compleet. En dat op Kerstavond. Alle beamers en schermen in Kerken reageren niet meer op de beamteams maar worden van buiten onze kosmos overgenomen en geredigeerd met een heel ander goed nieuws. Bethlehem 2.0 zou je kunnen zeggen.

Stel je voor, dat de Messias zo zou zijn gekomen of komen in plaats van “in een geleende kribbe”. Dat zijn komst op aarde niet zou zijn geweest op de alles tartende beschrijving van het evangelie naar Lucas, waarbij “het verhevenste in het gewoonste schuil” ging.

Kerst zoals het is

Nee, niet met overmacht, maar in een schijnbaar gebrek aan macht is Hij gekomen. Als een baby, dat verzin je toch niet. Ternauwernood konden zijn vader – een dorpstimmerman met de naam Jozef – en de tienermoeder met de naam Maria een plaatsje vinden voor hun baby bij de geboorte. En al spoedig slaan ze op de vlucht voor een angstige dictator met de naam Herodes die paranoïde is. Maar zo heeft God het dus bedacht. “Hulploos Kind, heilig Kind, dat zo trouw zondaars mint” klinkt het zo bijzondere lied in talloze talen. Je vraagt je af hoe dit Kind nu in deze wereld het verschil moet maken.

Als de komst van God in deze wereld een abrupte overgang van machtssystemen zou bewerkstelligen, zou het hart er onveranderd bij blijven. En dat resulteert in korte tijd dat deze wereld weer “terug bij Af” zou zijn: weer diezelfde oude onhoudbare maar concrete toestand van gemis aan vrede en alomtegenwoordigheid van geweld en lijden. Wat deze wereld werkelijk nodig heeft is niet een nieuwe president – dat is slechts (neem me niet kwalijk) de buitenkant. Wat werkelijk nodig is, en dat staat God dus voor ogen, is mensen met een nieuw hart! Kerst vindt zijn voltooiing in de geboorte van Gods Zoon in jouw en mijn hart. De heiligheid van God is onder ons gekomen, heel concreet in deze wereld, in de armoede, in de naaktheid, in de afhankelijkheid. Nu is er nog een stap te gaan: dat ik aan die kribbe kniel en zo in geloof mij openstel voor Hem. Dat is

werkelijk een hele grote stap! Daarmee belijd ik namelijk dat ik het met mijn huidige manier van leven niet red. Al mijn kennis en kunde, al mijn eigen wijsheid, al mijn inzicht, al mijn doenerigheid: het is niet voldoende. Mijn CV is ontoereikend voor God. En toch en toch en toch! Hij komt mij zo zacht, zo onbegrijpelijk intiem nabij: in een baby die huilt, die in alle kwetsbaarheid wacht totdat ik kniel: *“Neem mijn leven, laat het Heer, toegewijd zijn aan Uw eer.”* De geboorte van Jezus in mijn hart is één gebed van mij verwijderd. Dat gebed is in alle eenvoud: *“Heer, hier ben ik. Neem mijn onvermogen en geef mij een nieuw hart. Kom in mijn hart”*. Dat gebed is het ultieme Kerstfeest.; Dat gebed is de eerste stap op een nieuwe weg. Die geboorte stond en staat God voor ogen met de allereerste Kerstdag, daar en toen in Bethlehem. Dat maakte dat Hij niet met grote macht en verhevenheid kwam, maar in kwetsbaarheid. In afhankelijkheid. Gods liefde kent geen dwang. Hij wacht maar en wacht maar totdat wij mensen ons openstellen voor de komst van Zijn liefde in ons hart. Dan valt eindelijk alles op zijn plaats. Dan word ik die ik ben. Dan komen alle talenten tot bloei en rijping in een concreet leven tot Zijn eer. Pas dan wanneer wereldwijd deze harttransplantatie bij alle mensen zijn beslag heeft gekregen en de liefde Gods concreet geboren is in mensenlevens en Zijn heiligheid concrete dagelijkse medemenselijkheid is geworden, ja dan is Kerst werkelijk Kerst geworden. God verbindt Zich aan ons op een kwetsbare wijze en dat heet nu een Verbond. Ik zeg: WOW! Halleluja is ook op zijn plaats!

Met vriendelijke groet, ds. Piet Rozeboom